

คน หรือ คอวย: ปฏิบัติการ ผ่านร่างกายของคนอีสาน ในนามคนเสื้อแดง¹

ฐิติวารี วีระยะสบประสงค์²

¹ บทความนี้พัฒนามาจากวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปฏิบัติการทางการเมืองผ่านร่างกายของคนเสื้อแดง: กรณีศึกษาคนจากชนบทอีสาน” หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาชนบทศึกษาและการพัฒนา สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2555

² มหำบัณฑิต สาขาชนบทศึกษาและการพัฒนา สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทนำ

ระหว่างปี 2544-2549 ขณะที่พรรคไทยรักไทยโดยหัวหน้าพรรคและนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ประกาศใช้นโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาว่าเป็น “นโยบายและยุทธศาสตร์คู่ขนาน” ที่ใช้งบประมาณของรัฐกระตุ้นการเติบโตของเศรษฐกิจระดับมหภาคและจุลภาคไปพร้อมกัน บนตรรกะที่ว่าคนชนบทเป็นผู้ที่มีทักษะความสามารถที่จะฟื้นตัวมาเป็นผู้ประกอบการทางธุรกิจและผู้กอบกู้เศรษฐกิจของประเทศได้ หากได้รับการสนับสนุนให้เข้าถึงเงินทุนและความรู้ทางเทคนิคด้านการประกอบการ³ ซึ่งทำให้พรรคไทยรักไทยได้รับการสนับสนุนจากคนส่วนมากของประเทศ โดยเฉพาะคนจากภาคอีสานด้วยผลการเลือกตั้งในปี 2548⁴ ที่ปรากฏว่าผู้แทนจากพรรคไทยรักไทยได้รับเลือกตั้งร้อยละ 75 ของจำนวนผู้แทนทั้งหมด⁵ แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจในนโยบายที่พรรคไทยรักไทยประกาศใช้ โดยเฉพาะในหมู่คนภาคอีสาน แต่ปรากฏว่านักวิชาการที่ไม่เห็นด้วยและวิพากษ์นโยบายดังกล่าว ได้ทำให้ “นโยบายและยุทธศาสตร์คู่ขนาน” กลายเป็นที่รู้จักในนาม “นโยบายประชานิยม” ซึ่งได้รับการนิยามว่าเป็นนโยบายที่ใช้งบประมาณของรัฐไปเปลี่ยนคนชนบทให้เป็นเพียงผู้บริโภคที่ใช้จ่ายอย่างฟุ้งเพื่อเกิตัวในระบบทุน ส่งผลให้นายทุนผู้ที่ใกล้ชิดรัฐบาล

³ ดู “คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภาวันจันทร์ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 [ออนไลน์]”, ได้จาก: <http://www.eppo.go.th/doc/Gov-Policy/index-t.html>, และ “คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันพุธที่ 23 มีนาคม 2548 [ออนไลน์]”, ได้จาก: http://www.moe.go.th/inspec11/policythaksin_2548.pdf

⁴ ผู้จัดการ, “เลือกตั้ง 48[ออนไลน์]”, ได้จาก: <http://www.manager.co.th/Election48/ElectionTable.html>

⁵ วิกิพีเดีย, “พรรคไทยรักไทย[ออนไลน์]”, ได้จาก: <http://th.wikipedia.org/wiki/พรรคไทยรักไทย>

ได้รับประโยชน์จากการใช้เงินของรัฐไปส่งเสริมให้คนจนนำมาซื้อสินค้าบริโภค⁶ ขณะที่ประเทศจะประสบกับความล้มละลายทางเศรษฐกิจ⁷ และความแตกแยกในสังคมอันเนื่องมาจากการที่รัฐทำให้ผู้ที่ไม่สนับสนุนนโยบายประชานิยมกลายเป็นศัตรูกับชนชั้นแรงงาน ดังนั้น “นโยบายประชานิยม” จึงมีความเป็น “ลัทธิทางการเมือง” มากกว่าเป็นนโยบายที่มีความสมเหตุสมผลทางเศรษฐกิจ⁸ คำอธิบายดังกล่าวได้ถูกนำไปเป็นเหตุผลในการรณรงค์ให้มีส่วนร่วมขับไล่ พ.ต.ท.ทักษิณในเวลาต่อมา พร้อมกับการอธิบายผู้ที่ยังคงสนับสนุน พ.ต.ท.ทักษิณว่าเป็นคนโกงที่ถูกหลอกหรือถูกจ้าง และเริ่มมีการวาดภาพคนชนบทที่ลงคะแนนเสียงให้ พ.ต.ท.ทักษิณเป็นควาย⁹ ต่อมาเมื่อมีการรัฐประหารยึดอำนาจจากรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณด้วยเหตุผลที่คล้ายเคียงกับหลักการที่ถูกนำมาใช้ในการขับไล่ พ.ต.ท.ทักษิณ¹⁰ ที่ตามมาด้วยการตัดสินยุบพรรคไทยรักไทยและพรรคพลังประชาชนกระทั่งพรรคฝ่ายค้านที่ได้รับเสียงข้างน้อยจากการเลือกตั้งสามารถจัดตั้งรัฐบาลได้¹¹

⁶ “หลักประชาธิปไตยตัวแท่นกับทางปฏิบัติในกรณีประเทศไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีของรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร”, อัญชลี พูลเต็ม, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ: 2553, หน้า 91.

⁷ สิว บุญมา, “ประชานิยม: หายนะจากอาร์เจนตินาถึงไทย?”, กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์, 2546.

⁸ “ประชานิยม-นักบุญหรือคนบาป”, เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2546.

⁹ แก้วสรร อติโพธิ และคนอื่นๆ, “หยุดระบอบทักษิณ [ออนไลน์]”, พ.ศ. 2549, ได้จาก: <http://files.thaiday.com/download/stop.pdf>

¹⁰ ห้องสมุดรัฐสภา, “แถลงการณ์คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข [ออนไลน์]”, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123 ตอนที่ 95 ก วันที่ 20 กันยายน 2549, ได้จาก: http://library2.parliament.go.th/giventake/content_give/kpk_statement.pdf

¹¹ สำนักกฎหมาย อัมสเตอร์ดัม แอนด์ เปรอฟ, “สมุดปกขาว การสังหารหมู่ที่กรุงเทพฯ: ข้อเรียกร้องต่อการแสดงความรับผิดชอบภายใต้พันธกรณีระหว่างประเทศ ที่ประเทศไทยมีภาระหน้าที่ในการนำตัวฆาตกรเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม”, กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์, 2553, หน้า 53.

การประชุมทางการเมืองที่มีผู้เข้าร่วมเป็นคนรากหญ้าในต่างจังหวัดและในกรุงเทพฯ ที่มากที่สุด ในประวัติศาสตร์การเมืองไทย¹² ในนามคนเสื้อแดง หรือกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) เพื่อขับไล่รัฐบาลที่พวกเขาไม่ได้ลงคะแนนให้จึงเริ่มขึ้นในวันที่ 12 มีนาคม และจบลงด้วยการสลายการประชุมในวันที่ 19 พฤษภาคม 2553¹³

งานวิจัยที่อธิบายว่าคนเสื้อแดงเป็นใครด้วยข้อมูลจากพื้นที่เสนอว่าคนเสื้อแดงจากภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคกลางเข้าร่วมขบวนการคนเสื้อแดงด้วยความรู้สึกถึงความไม่เป็นธรรมทางการเมืองที่ตนได้รับมากกว่าความไม่เป็นธรรมทางเศรษฐกิจ โดยระบุว่าคนเสื้อแดงคือชนชั้นกลางระดับล่างที่มีวิถีชีวิตทางเศรษฐกิจเปลี่ยนมาสัมพันธ์กับระบบตลาด¹⁴ เป็นผู้ที่มิใช่ช่างหนึ่งอยู่ในชนบทและอีกช่างหนึ่งในเมือง¹⁵ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เน้นการเติบโตของธุรกิจภาคอุตสาหกรรมและบริการที่ดึงดูดคนจากภาคเกษตรเข้ามาเป็นแรงงานนอกระบบในเมืองมากขึ้น ส่วนผู้ที่ยังคงอยู่ในภาคการเกษตรก็หันมาผลิตเพื่อขายไม่ได้ผลิตเพื่อยังชีพเพียงอย่างเดียวเหมือนแต่ก่อนแล้ว คนกลุ่มนี้จึงมีวิถีชีวิตที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจการตลาดและระบบตลาดโลกที่ไทยเข้าไปสัมพันธ์ด้วย ส่งผลให้พวกเขาต้องพบกับความผันผวน

¹² ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ, “การปฏิวัติของไพร่(ฟ้าซ้ำแผ่นดิน)”, Red Why แดงทำไม, กรุงเทพฯ: โอเพ่นบุ๊กส์, 2553, หน้า 78.

¹³ สำนักกฎหมาย อัมสเตอร์ดัม แอนด์ เปรอฟ, หน้า 81, อ้างแล้ว.

¹⁴ อภิชาติ สถิตินิรามัย “เสื้อแดงคือใคร: มีอบเดิมเงิน ไพร่ หรือชนชั้นกลางใหม่ กับทางแพร่งของสังคมไทย”, Red Why แดงทำไม, กรุงเทพฯ: โอเพ่นบุ๊กส์, 2553, หน้า 20.

¹⁵ นฤมล ทับจุมพล และ ดันแคน แมคคาโก, “คนกึ่งเมืองกึ่งชนบทในการชุมนุมประท้วงของคนเสื้อแดงปี 2553 มีใช่เพียงแค่เกษตรกรรยากจน?”, แปลโดย อัญชลี มณีโรจน์, บรรณาธิการ แปล เสาวนีย์ ตริรัตน์ อเล็กซานเดอร์, ฟ้าเดียวกัน ฉบับที่ 2 ปีที่ 10, กรกฎาคม 2555, หน้า 104.

และความเสี่ยงของภาวะเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศและระดับโลก¹⁶ เมื่อมีการนำนโยบายประชานิยมที่เปิดโอกาสให้คนชนบทเข้าถึงสวัสดิการรองรับความเสี่ยงและโอกาสในการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆ อย่างเป็นทางการหรือเป็นรูปธรรม พวกเขาจึงตระหนักถึงสิทธิทางการเมืองของตน และเข้าร่วมกับขบวนการคนเสื้อแดงเพื่อปกป้องสิทธิดังกล่าว¹⁷ กล่าวคือคนเสื้อแดงเป็นผู้ตื่นรู้ทางการเมืองที่มีปฏิบัติการเรียกร้องสิทธิความเป็นธรรมทางการเมือง ไม่ได้เข้าร่วมขบวนการเพราะถูกจ้างหรือถูกหลอก แต่กระนั้นปฏิบัติการทางการเมืองต่างๆ ของคนเสื้อแดงก็ยังคงได้รับการอธิบายว่าเป็นการกระทำของคนที่ถูกหลอกหรือถูกจ้างให้ทำเพื่อ พ.ต.ท.ทักษิณเพียงคนเดียว และเป็นกรกระทำที่รุนแรงตามการปลุกปั่นของแกนนำนับตั้งแต่เริ่มมีขบวนการคนเสื้อแดงเกิดขึ้นในปี 2551 ถึงการชุมนุมในปี 2553 ที่จบลงด้วยการเสียชีวิตของผู้ร่วมชุมนุมจำนวนมากและของเจ้าหน้าที่รัฐ¹⁸ และการวางเพลิงห้างสรรพสินค้า อาคารต่างๆ รวมทั้งศาลากลางของ 4 จังหวัดในภาคอีสาน¹⁹

¹⁶ อภิชาติ สถิตนิรามัย, หน้า 20, อ้างแล้ว.

¹⁷ ผาสุก พงษ์ไพจิตร, “ย้อนรอยขบวนการเคลื่อนไหวในสังคมไทย จากเหลืองสู่แดง กับความกลัวพลังประชาชนของระบบคณาธิปไตย [ออนไลน์]”, วันที่ 17 กันยายน 2553, เวลา 00:18 น., ได้จาก: <http://prachatai.com/journal/2010/09/31130>

¹⁸ ศูนย์ข้อมูลประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการสลายการชุมนุม กรณี เม.ย.-พ.ค. 53, “เชิงอรรถความตาย (รายละเอียดและความคืบหน้าคดีของผู้เสียชีวิต)[ออนไลน์]”, อัปเดตข้อมูลวันที่ 17 เมษายน 2556 19.20 น., ได้จาก: <http://www.pic2010.org/death-footnote/>

¹⁹ ดู “การสลายการชุมนุมที่แยกราชประสงค์ พ.ศ. 2553”, วิกิพีเดีย, 17 ตุลาคม 2555, http://th.wikipedia.org/wiki/การสลายการชุมนุมที่แยกราชประสงค์_พ.ศ._2553 และ “แดงอุดร-ขอนแก่น-มุกดาหาร-อุบล” เผาศาลากลางวอด ป่วนเชียงใหม่ บ้านปลัดจว. ไม่เหลือซาก บั้มเอ็นบีที”, มติชนออนไลน์, 19 พฤษภาคม 2553, http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1274265340&grpid=&catid=19

ปัจจุบันแม้ว่าพรรคการเมืองที่คนเสื้อแดงสนับสนุนสามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ด้วยคะแนนเสียงข้างมากจากการเลือกตั้งทั่วไปในปี 2554²⁰ แต่คนเสื้อแดงก็ยังคงรวมกันจัดทำกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่องและแบ่งออกเป็นหลายกลุ่มที่มีข้อเรียกร้องทางการเมืองที่ต่างกันไปและไม่ได้สังกัดกับนปช.เพียงกลุ่มเดียว เช่น กลุ่มแดงอิสระในจังหวัดต่างๆ, กลุ่มแดงสยาม, กลุ่ม 24 มิถุนา, กลุ่มรามสูร, กลุ่มปฏิญญาหน้าศาล, หรือกลุ่มสื่อวิทยุประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เป็นต้น กระนั้นคนเสื้อแดงและปฏิบัติการทางการเมืองของคนเสื้อแดงก็ยังคงได้รับการอธิบายว่าเป็นการกระทำของคนโง่ ถูกหลอก ถูกจ้าง และมีความรุนแรง เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของ พ.ต.ท.ทักษิณเพียงคนเดียวอยู่เช่นเดิม ดังที่ปรากฏให้เห็นว่าคนเสื้อแดงและปฏิบัติการของพวกเขา ยังคงได้รับการนิยามว่า “ควายแดง” และ “เผาบ้านเผาเมือง”²¹ โดยกลุ่มปัญญาชน นักสื่อสารมวลชน หรือผู้ที่อยู่ในตำแหน่งทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อสาธารณชนที่นำไปสู่การผลิต

²⁰ มติชนออนไลน์, “ผลการเลือกตั้ง 3 ก.ค. 2554 [ออนไลน์]”, ได้จาก: <http://www.matichon.co.th/election54/election54.php>

²¹ คู่มืออย่างการอธิบายจาก นงนุช สิงหเดชะ, “เหตุที่ประชาธิปไตย “สีแดง” ไม่แบ่งบานในใจของคนทั้งประเทศ [ออนไลน์]”, วันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 เวลา 13:03:32 น., ได้จาก: http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1342242384&groupid=01&catid=01, สุวิชัย วีรจวรรณ, “เมื่อคนเสื้อแดงกำลังถูกสวมเขา[ออนไลน์]”, วันที่ 29 มีนาคม 2555 เวลา 15:19 น., ได้จาก: <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9550000039993>, “ชวน” ขึ้นเวทีบอกไม่ควรลืมอดีต เหน็บ “ทักษิณ” ใช้เงินตัวเองตอบแทนบุญคุณคนเผาเมือง[ออนไลน์]”, วันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2555 เวลา 23:25:00 น., ได้จาก: http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1338646913&groupid=03&catid=03

ซ้ำหรือรับไปใช้โดยคนในสังคมทั่วไป²²ด้วยการอธิบายคนเสื้อแดงว่าทำไป เพราะถูกหลอกรวากับเป็นความจริง

เพื่อทำความเข้าใจปฏิบัติการของคนชนบทที่กลายเป็นคนเสื้อแดงจากจุดยืนหรือโลกทัศน์ของพวกเขาเองซึ่งต่างจากการกำหนดนิยามของสังคม บทความนี้จะนำเสนอปฏิบัติการของคนชนบทในฐานะผู้ปฏิบัติการที่ใช้ยุทธวิธีในการปฏิบัติการราวกับแข่งขันในเกมภายในอาณาบริเวณทางการเมืองที่เปรียบเหมือนสนามการแข่งขันที่มีผู้ปฏิบัติการที่มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มอื่น ๆ ทำการแข่งขันเพื่อต่อรองและสะสมทุนรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นทั้งเครื่องมือและเป้าหมายของการแข่งขันภายในอาณาบริเวณนี้ เพื่อคงไว้หรือเพื่อเปลี่ยนแปลงตำแหน่งทางสังคมของกลุ่มผู้ปฏิบัติการ²³ ตามแนวคิดของปีแอร์ บูร์ดิเยอ (Pierre Bourdieu) ที่เสนอให้ทำความเข้าใจปฏิบัติการว่ามีลักษณะเหมือนเหรียญสองด้าน ด้านหนึ่งคือด้านที่ถูกกำหนดโดยกฎเกณฑ์หรือโครงสร้างทางสังคมและอีกด้านหนึ่งคือด้านที่เป็นความคิดสร้างสรรค์²⁴หรือความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์เอง โดยทุนที่จะถูกนำมาใช้หรือที่ถูกแย่งชิงในอาณาบริเวณดังกล่าวจะอยู่ในรูปแบบของความรู้จากการใช้ร่างกายเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ รวมถึงความรู้ที่เป็นทางการที่ได้รับการรับรองคุณวุฒิ และวัตถุสิ่งของที่เป็นผลมาจากความรู้ทางวัฒนธรรมที่จำเป็น

²² “ได้อะไร...หลังจากเดินเข้าไปในมือบเสื้อแดง”, ชิงหวาน Sweet Ginger, ok nation blog, วันจันทร์ที่ 13 เมษายน 2552, เวลา 00:58:47, <http://www.oknation.net/blog/sweetginger/2009/04/13/entry-1>

²³ Michael Grenfell (editor), “Pierre Bourdieu Key Concepts”, Stocksfield: Acumen Publishing Limited, 2008, p. 69.

²⁴ กาญจนา แก้วเทพ และ สมสุข หินวิมาน, “สายธารแห่งนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อการศึกษา”, กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์, 2551, หน้า 555.

ต้องใช้ร่างกายที่มีความรู้ทางวัฒนธรรมนั้นๆ มาใช้งาน รวมเรียกว่า ทูทางวัฒนธรรม (cultural capital) การเป็นสมาชิกที่สังกัดในกลุ่มผู้ที่เป็นเจ้าของทุนบางอย่างร่วมกัน การอยู่ในเครือข่ายที่นำมาซึ่งตำแหน่งหรือความน่าเชื่อถือ หรือเครือข่ายความสัมพันธ์ที่นำไปสู่การแสวงหาผลประโยชน์ร่วมกัน รวมเรียกว่า ทุนทางสังคม (social capital) ซึ่งทุนทั้งสองแบบนี้สามารถทำงานในรูปแบบของทุนทางสัญลักษณ์ (symbolic capital) ที่มีมูลค่าการแลกเปลี่ยนขึ้นอยู่กับการกำหนดหรือรับรู้ร่วมกันในสังคม อันเนื่องมาจากการสะสมหรือแลกเปลี่ยนทุนทั้งสองแบบนี้ไม่สามารถทำได้โดยตรงไปตรงมาเหมือนทุนทางเศรษฐกิจ (economic capital)²⁵ ซึ่งโดยทั่วไปผู้ที่ครอบครองทุนที่มีทั้งมูลค่าทางสัญลักษณ์และมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงมักจะเป็นผู้ที่อยู่ในตำแหน่งทางสังคมที่กำหนดการจัดสรรทุนต่างๆ ในอาณาบริเวณที่มีการแข่งขันหรือทรัพยากร²⁶ ทำให้การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมที่กำหนดการกระจายของทุนหรือทรัพยากรเป็นไปได้ยาก อย่างไรก็ตาม การทำความเข้าใจว่าผู้ที่เป็นคนเสื้อแดงในฐานะมนุษย์ที่อยู่ใต้การกำกับของโครงสร้างอย่างมีความคิดเป็นของตนเอง มีทุนอะไรและนำมาใช้อย่างไรเพื่อการช่วงชิงทรัพยากรที่มีค่าในอาณาบริเวณทางการเมือง น่าจะช่วยให้เราเข้าใจการปฏิบัติการของพวกเขาที่ต่างไปจากการนิยามว่าเป็นปฏิบัติการของ “ควายแดง” ได้

กลุ่มผู้ปฏิบัติการ “คนเสื้อแดง” ที่จะช่วยให้เราเข้าใจเขามากขึ้นในบทความเรื่องนี้ ได้แก่ คนจากชนบทอีสานซึ่งเป็นภาคที่คนจำนวนมากเข้าร่วมขบวนการเสื้อแดงในฐานะมวลชนและเป็นภาคที่ส่งให้พรรคการเมือง

²⁵ Knowledge Policy, “The Forms of Capital [online]”, ได้จาก: <http://marxists.org/reference/subject/philosophy/works/fr/bourdieu-forms-capital.htm>

²⁶ Michael Grenfell (editor), อ้างแล้ว, p. 71.

ของ พ.ต.ท.ทักษิณได้เป็นรัฐบาลทุกครั้งตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา กล่าวคือ เป็นผู้ที่ได้รับการอธิบายว่าถูกหลอกถูกจ้าง รู้ไม่เท่าทัน พ.ต.ท.ทักษิณ ซึ่งบทความเรื่องนี้ต้องการจะอธิบายนั่นเอง โดยกรณีศึกษาจากชนบทอีสานที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ทั้ง 7 คนนี้เข้าร่วมทำกิจกรรมกับกลุ่มปฏิญญาหน้าศาลที่มีชื่อเรียกร้องให้หนีโรโฆกรรมนักโทษการเมืองระดับชาวบ้านและสนับสนุนการแก้กฎหมายอาญามาตรา 112 และทำให้ผู้นำของกลุ่มซึ่งได้แก่ อาจารย์หวาน สุดา รังกุพันธ์ จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกวี ไม้หนึ่ง ก.กุนที ถูกมองว่าเป็น แดงเทียม เพราะมีชื่อเรียกร้องที่ถูกมองว่าต้องการล้มเจ้าจึงไม่ได้รับการสนับสนุนจากมวลชนคนเสื้อแดงที่ถูกหลอกให้ทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของ พ.ต.ท.ทักษิณเท่านั้น²⁷ จึงน่าสนใจว่าคนเสื้อแดงจากชนบทอีสานที่เคยถูกจับกุมข้อหาปล้นเผาห้างเซ็นทรัลเวิร์ล พ่อของผู้ที่ถูกจับกุมคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ การ์ดที่แต่งชุดดำ ฯลฯ ที่เข้าร่วมทำกิจกรรมกับกลุ่มปฏิญญาหน้าศาลมีปฏิบัติการอย่างไร และเราจะเข้าใจเขาในฐานะผู้ปฏิบัติการที่มีลักษณะเหมือนเหรียญสองด้านได้อย่างไร

สัญลักษณ์ความเป็นคนเสื้อแดงหน้าศาล

บนทางเท้าริมถนนหน้าศาลอาญาของตอนบ่ายวันอาทิตย์ การจราจรบริเวณนั้นจะติดขัดเพิ่มขึ้นจากปกติเนื่องจากพื้นที่จราจรหนึ่งช่องทางจะถูกปิดลงเพื่อใช้เป็นที่ตั้งเครื่องขยายเสียง แก้วอิฟลาสติก และที่จอดรถสำหรับผู้ที่มาเข้าร่วมทำกิจกรรมกับคนเสื้อแดงกลุ่มปฏิญญาหน้าศาล

²⁷ ASTV ผู้จัดการออนไลน์, “แดงเทียม หมดประโยชน์ ไร้ราคา เลิกหลอกตัวเองได้แล้ว [ออนไลน์]”, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2556, เวลา 23:25 น., ได้จาก: <http://www.manager.co.th/Politics/ViewNews.aspx?NewsID=9560000013594>